

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Εκδίδεται κατά Σάββατον.

Τιμή ετησία της Εφημερίδος εντός της επικρατείας δραχ. 30. και έκτος
Τιμή καταχώσεως δια τὰ δικασικάλεπ. 12 δι' έκαστην γραμμην

Ὡσπερ ἐν τοῖς πολέμοις συμφέρι τοὺς εὐψυχότατους πρότους τάττει, οὕτως ἐν ταῖς πολιταίαις λυσिताί τοὺς φρονιμοτάτους καὶ δικαιοτάτους προιστάναι του τλήθου. « Ἀριστοτέλης. »

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν Νομοθετικὴν τὰ ἐπόμενα.

Ἐρευνα περὶ τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῶν τριῶν δυνάμεων

Τὸ περὶ Ἑλλάδος ζήτημα εἶναι ἤδη εἰς τὴν παραμονὴν τοῦ νὰ βληθῆ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς δουλῆς, ἕνεκα τῆς οικονομικῆς κρίσεως ἣτις ἀνεφάνη εἰς τὰς Ἀθήνας. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐρωτᾷ ἕκαστος ἂν τὰ πρῶτα τῆς Ἑλλάδος θέματα εἰς τὸ ὑπὲρ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς σταδίου, εἶναι φύσεως τοιαύτης, ὥς τε νὰ δύνανται νὰ δικαιώσωσι τὰς ἐλπίδας τὰς ὁποίας ἐπέπνευσεν ἡ δικαιοσύνη τῆς πάλης τῆς, καὶ ἂν αἱ πράξεις τῆς Κυβερνήσεως τῆς ὑπῆρξαν ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τὰς προοράσεις τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ φιλελληνισμοῦ. Μέχρι τοῦδε οὐ δεῖς ἠδυνήθη ν' ἀπαντήσῃ καταφατικῶς εἰς τοῦτο τὸ σπουδαῖον ζήτημα. Ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ πλείοτερα σοδορὰ πνεύματα εἶναι εἰσέτι πρόβλημα γέμον ἀβεβαιότητων· ἀλλ' ἐν τσοῦτω δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς

σύμπτωμα προξενούν ἀνησυχίαν διὰ τὸ μέλλον τῆς, ἡ ἀβεβαιότης τῆς κινήσεως γνώμης πρὸς τὸν τόπον αὐτὸν, καὶ ἐπειδὴ ἡ κοινὴ γνώμη λαμβάνει κακὰς ἐν γένει πληροφορίας περὶ ὧν ὅσα συμβαίνειν πέραν τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ ὁρίζοντος, αἱ προοράσεις τῆς μόλις δύνανται νὰ διέλθωσι τὰ Γαλλικὰ μείθρια. Ἐν τούτοις ἐπειδὴ αἱ ἐνεστῶσαι ἀνάγκαι ἐπρόκλεσαν τὰ μυστικοσυμβούλια τῶν Παρισίων, τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Πετροῦπόλεως διὰ νὰ σκεφθῶσιν ἀμέσως περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, εἶναι πρέπον νὰ κάμωμεν μετὰ προσοχῆς καὶ ἀμεροληψίας ἔρευναν περὶ τῆς κρίσεως τῆς προκαλεσάσης ἐκ νέου τὸ εἰς Λονδίνον Συμβούλιον.

Ἡ Ἀγγλίς, ἡ Γαλλίς καὶ ἡ Ῥωσσία ἐνωθεῖσαι διὰ νὰ προστατεύσωσι τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανόστασιν, ἐνήργησαν τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπεπεράτωσαν δ' ἐπιμόνως τὸ ἔργον τῶν ἐγκαθιδρύσασαι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν Μοναρχίαν περιτοχηθεῖσαν πικρῶς ἀπὸ φιλελευθέρων θεσμοθετικῶν, καὶ ἐπίσκοπῶ τοῦ ν' ἀσφαλισῶσι τὴν ὑπαρξίν τοῦ νεοσυσταθέντος θρόνου ἐπρόσφεραν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ταυτόχρονον ἐγγύησιν τῶν δι' ἐν δάνειον ἀπὸ 60 ἑκατομμυρίων φράγκα, τὸ ὁποῖον ἐσυμ-

φώνησεν αὐτὴ κατὰ τὸ ἔτος 1833 μετὰ τοῦ τραπεζίτου Ροτοχίλδ. Τὸ δάνειον αὐτὸ ἐπροωρίσθη ὑπὲρ τῶν [πλέον κατεπευγουσῶν ἀναγκῶν τῆς νέας ταύτης Μοναρχίας, καὶ διὰ τὴν ἀνοίξῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς ἀπαιτούμενας πηγὰς ὑπὲρ τῆς ἐσωτερικῆς διοργανίσεώς τῆς. Ἡ πληρωμὴ τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλύτρου τοῦ δανείου αὐτοῦ ἐγένετο τακτικῶς μέχρι τοῦ Μαρτίου μηνὸς τοῦ ἔτους 1843, ὅτε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, κατὰ συνάπειαν περιστάσεων τὰς ὁποίας κατὰ τινὰς μὲν ἠδύνατο ν' ἀποσύγῃ, κατ' ἄλλως δὲ ἦτον ἀδύνατον εἰς αὐτὴν νὰ προῖδῃ, ἔδῃ ὁποῖησεν, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ τὴν ταίμησον δόσιν τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλύτρου, τῆς ὁποίας ἡ προθεσμίᾳ ἐληξε τὸν παρελθόντα Μάρτιον, καὶ ἀναφερθεῖσα εἰς τὰς τρεῖς δυνάμεις, ἐπροσπάθησε νὰ ἀπαντήσῃ τὴν σύγχυσιν ταύτης τῆς δυσαρτίτου καταστάσεως. Τὸ συμβὰν τοῦτο ἔδοσεν ἀφορμὴν εἰς πικρὰν ἐπίκρισιν ἐναντίον ὧν τῶν πράξεων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐπεχειρήματα εἰς μέτρα τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ βληθῶσι παρευθὺς εἰς ἐνέργειαν. Τούτων οὕτως ἐχόντων συμφέρι νὰ γίνῃ ἤρεμος καὶ ἀμερόληπτος κρίσις ἐπὶ τῶν ἐπικρίσεων καὶ ἐπιχειρημάτων αὐτῶν· ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀναγ-

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ.

Εἰς τὴν Νομοθετικὴν εὐρίσκομεν τὸ ἀκόλουθον περιεργον.

Σύστασις ἐνὸς νέου ὑποστατικοῦ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀφρικῆς.

Ἡ Ἐφημερίς ὁ Φίλος τῆς Ἀφρικῆς ἐβράδυνεν πολλὰς ἡμέρας τὴν δημοσίευσιν τοῦ τελευταίου ἀριθμοῦ τῆς διὰ νὰ δυνήθῃ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν συνδρομητῶν τευ μετὰ τὴν καταχώρησιν νέων καὶ θετικῶν εἰδήσεων τοῦ νέου ὑποστατικοῦ συστηθέντος παρὰ τῶν Ἀγγλων εἰς τὸ μέρος ὅπου συνενεῶνται οἱ δύο μεγάλοι ποταμοὶ τῆς Ἀφρικανικῆς ἠπείρου, ὁ Νίγρος καὶ ἡ Σάβδα. Ἐν πρωτότυπον ὑποστατικὸν εἰς παρομοίαν θέσιν τούτου θέβαια πρέπει νὰ φανῇ κερὰδοξον εἰς τοὺς ἀναγνώστὰς μας οἵτινες περιμένουν νὰ μάθουν ἀνυπομένως περὶ αὐτοῦ. Ἰδὼ ἤδη εὐχαριστοῦμεν τὴν περιεργίαν τῶν μετὰ τὸ φθασίμον τοῦ ἀτμοπλοίου ὁ Βελπερόρος, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ ταλμηροῦ τούτου ἐπιχειρήματος εἰς τὸ κέντρον τῆς ἀφρικανικῆς ἠπείρου εἶναι ἡ Ἰξή. Κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον τοῦ

1841, κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Νίγρου, ὁ Κ. Κάρρος μετὰ τὸν τίτλον τοῦ ἐπιστάτου, κατέσχεν ἐν μέρος γῆς ὀνομαζόμενον Μοντ-Στίβλινγκ τὸ ὁποῖον ἔλαβε φιλικῶς ἀπὸ τὸν Ἀττάχ ἡ βασιλέα τοῦ Ἰδδάχ, μικρὸν ἡγεμόνα μιᾶς νομαδος τοῦ τόπου τούτου. Ἀρχισαν ὅσον εὐπω τὴν κατασκευὴν τῶν ἀναγκαίων οἰκοδομῶν διὰ τὴν σύστασιν ἐνὸς πρωτοτύπου ὑποστατικοῦ καὶ τὴν ἐξομάλυνσιν τοῦ ἐδάφους τὸ ὁποῖον ἐμελλε νὰ καλλιεργηθῆ. Δὲν ὑπῆρξε δυσκολία εἰς τὴν εὐρεσιν ἐλευθέρων ἐργατῶν, οἵτινες ἠργάζοντο ἀπὸ τὰς ἐξ ὥρας Π. Μ. μέχρι τῶν ἑξ Μ. Μ. μετὰ ἡμερομίσθιον 100 καυρίων. Τὰ καυρία, μικρὰ καρχήλια χρησιμεύοντα εἰς νόμισμα καθ' ὅλον τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀφρικῆς, ἔχουν ἕξιαν συνθηματικὴν 100 καυρίων παριστάνουσι ὡς ἔγγραφα 60 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου. Εἰς ὅλιγον διάστημα τὸ ἔδαφος περὶ τὸ ὑποστατικὸν εὐρέθη καθαρισμένον καὶ ἔτοιμον διὰ καλλιέργειαν.

Ἄλλ' ἀπὸ τὴν Ι. Ουαθβρίου ὁ Κ. Κάρρος προσδεδείχθη ἀπὸ τὸν πυρετὸν, ἐτοχάσθη νὰ παραίτησῃ τὴν θέσιν του· τὴν θ. ἐπέδιδάθη εἰς τὸ ἀτμοπλοῖον ὁ Ἀχιλεὺς, διὰ νὰ καταβῆ εἰς τὸ

παραλίον ὅπου δὲν ἐβράδυνε νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑγείαν του. Κατὰ δυστυχίαν ἐπέσεν εἰς τὴν ἐπιστροφήν του εἰς χεῖρας τῶν μαύρων αὐτῶν ναμάδων, ὀλοτελῶς διεφθαρμένον ἀπὸ τὸ ἐμπόριον τῶν σκλάβων, οἵτινες μολύνουν τὸ στόμιον τοῦ Νίγρου· ἐληστεύθη καὶ ἐφονεῖθη.

Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν του τὸ ὑποστατικὸν ἀφῆθη εἰς τὴν ἐπεστασίαν ἐνὸς μαύρου ἀμερικανοῦ πολλὰ ἐμπειροῦ, προσκληθέντος ἀπὸ τὴν ἀποικίαν τῆς Λιβερίας, καὶ ἔχοντος μετ' ἑαυτοῦ δεκάτεσσαρας ἐργάτας ἀφρικανούς ἀπὸ τὰ περίεκάου Σιρρα-λεόνε. Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πλοίου ὁ Ἀλβέρτης, εἶχεν ἀπειθῆ ἐπὶ τῆς ἀγκυρας ἐμπροσθεν τοῦ ὑποστατικοῦ τὸ μικρότερον πλοῖον ἡ Ἀμηνλία, ἔχον ἐννέα μαύρους, διοικουμένους ἀπὸ ἕνα Ἀφρικανὸν τοῦ Σιέρρα-Λεόνε, τῶν ὁποίων ἡ διαγωγή φαίνεται ὅτι ἦτον ἀμόμητος· ἐν τσοῦτω μ' ὅλην αὐτὴν τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, αἱ ἐργασίαι τῆς καλλιέργειας καὶ τοῦ καταστήματος ἐπροχώρουν θαυμασίως· κατεσκευάσθησαν ἐπὶ αἰκίαι καὶ τέσσαρες καλύβαι εὐρύχωραι. Ὁ ἀπὸρος τοῦ θαμνοτικῶ, σπαρὶς κατ' ἀρχὰς εἰς ἐναντίον καιροῦ,

καίον να δληθώσι ταυτοχρόνω εις φως γεγονότα τινά αγνωστα εις τούς περισσοτέρους εκ τών όσοι θέλουσιν ενασχοληθη περι τής ενιστώσης κα εαστάσεως τής Ελλάδος.

Τό να κατασταθη τις ικανός να γνωρίση τά εις τας Αθήνας διατρέχοντα, είναι μέθοδος νέα έως, αλλά ζ έρικτή ή μέθοδος αυτή προβάλλεται εις όντινα επιθυμεί να προχωρήση εν συνειδήτως εις τήν έρευαν τής πολιτικής υπάρξεως τής Ελλάδος. Διά τής μεθόδου ταύτης δύναται να φανη ταχίως ή αλήθεια όπισθεν τών αντιθέτων συμπερόντων ότινα θέλουσιν περιπλέξει τήν συζήτησιν. Η μέθοδος αυτή ήτις είναι απλουστάτη, συνίσταται εις τό να διαχωρισθη ή ξενική ενέργεια, τούτέστιν ή ενέργεια τών τριών δυνάμεων από τήν εθνικήν, τούτέστιν από τήν ενέργειαν τής Ελλάδος. Καθώς θέλει γνωρίσει τότε ότι έκάστη εξ αυτών τών δύω ενεργειών έλαβε τάσεις και αποτελέσματα εκ διαμέτρου αντίθετα, και ότι ή πρώτη, ως δεν διατάζομεν να είπωμεν και να αποδείξωμεν, έπροξένησε τά ύλιθριώτερα κατά τής Ελλάδος αποτελέσματα, ενώ εις τήν δευτέραν χρεώσται ό τόπος ούτος τάς όποιάς εκάμε προόδους, αίτινες τόν συνιστούν πάντοτε εις τήν εμπιστοσύνην και εις τό αίός τών εθνών τής Ευρώπης.

Αν πρόκειται, παραδείγματος χάριν, περί τής οικονομικής χρήσεως, ήτις θέτει σήμερον τήν Ελληνικήν Κυβέρνησιν εις θέσιν, καθ' ήν αί τρεις δυνάμεις νομίζουσι ότι δύνανται να ζητηώσι παρ αυτής λόγον περί τού παρελθόντος, είναι αναντιρρήτον ότι ή εύθυνη περι τού παρελθόντος αυτού δεν δύναται να αποδοθη ειμή εις τας δυνάμεις αυτάς. Ας έκταψώσιν από τό βάθος τής λήθης όπου φαίνονται τεταμμένα αί προλαβούσαι πράξεις τού συμβουλίου τού Λονδίνου, ζ θέλει φανη ότι όλα τά σφάλματα, πρωτίσται αί αιτίαι τών γεγονότων δια επιπίπτουσι σήμερον επί τής Ελλάδος, έπράχθησαν απ' αυτήν τήν ίδίαν προστασίαν. Εί ναι δίκαιον να αποδίδεται εις έκαστον ή εύθυνη τών πράξεών του: Η Γαλλία, ή Αγγλία

δεν επέτυχε άλλ' επαναληθεις άργότερα εις άρμόδιον καιρόν, έκαρπώθησαν εξαίρετα έκαρποφόρησαν επίσης τό ριζάριον καθώς και τό άραβόσιτον και άλλα προϊόντα τού τόπου. Τέλος πάντων τό κατάστημα έστερευότο, και, τó όποιόν φαίνεται παρξένον, ό οικος τού λευκού ανθρώπου, ως τόν ώνόμαζον οι μαύροι τών πλησιχώρων μερών, έσεβάετο και εις τινα τρόπον έτρομάζετο, με όλην αυτήν τήν άπουσίαν τού λευκού ανθρώπου. Ένίοτε ηγαζόντο εις τó ύποστατικόν μέχρι τών 250 εργατών εξ άνδρών, γυναικών και παιδών τó ημερομισθιον κατέδη από τά 100 εις τά 50 κευρία, και κανεις δεν έπαρπονείτο. Τό ημερομισθιον αυτό έδίδετο κατ' εύθειαν εις τούς εργατάς, χωρίς να διέρχεται από τών άρχηγών τών φυλών τάς χείρας, εις τούς όποιους μόνον έχαρίζοντο από καιρόν εις καιρόν τι να δώρα, διά να διατηρώσι τήν καλήν άρμονίαν. Αί νομάδες τών μαύρων τών πλησιχώρων μερών έφάνησαν ήμεροι, κοινωνικοί, και, εναντίον τής κοινής δόξης, ως πολλοί φιλόσοφοι, και εκ τούτου πολλά εύκολοι εις τόν πολιτισμόν.

Γίνεται όλην ότι αυτή ή τόλημ όλίγων τινών ανθρώπων, έλθόντων, δεν ήξεύρομεν πθεν, διά να

και ή Ρωσία χρεώσται να γνωρίσυσιν ότι χωρίς να συμβουλεύωσι τήν Ελλάδα.

1. Έπροσκάλεσαν ένα άνήλικα ήγεμόνα εις τόν θρόνον, διά να καθιερώσουν τήν ύπαρξιν τής Ελλάδος.

2. Ότι διά να κυβερνάται ή Ελλάς, διαρκούσης τής ανηλικιότητος τού Βασιλέως, έσύστησαν αντιβασιλείαν συγκειμένην κατ' επιφανείαν μόν από τρίς μέλη, πραγματικώς δε από πέντε πρόσωπα, καθόλου ξένα κατά τήν εθνικότητα, κατά τά ήθη και κατά τά συμφέροντα, από τήν εθνικότητα, από τά ήθη και από τάς τάσεις τής Ελλάδος, ξένα προσεί ζ από τά συμφέροντα τής Βασιλείας, τήν όποιαν άπιστάλησαν να προπαρκακεύσωσιν.

3. Ότι διέταξαν να καθέξη τήν Ελλάδα, δαπάνη αυτής, επικουρικόν σώμα από βαβαρικά στρατεύματα.

Η άνάγκαις εις τόν θρόνον τής Ελλάδος ενός ανήλικος ήγεμόνος δεν ήθελε προξενήσει τó παραμικρόν εις τόν τόπον άτόπημα, αν διαρκούσης τής ανηλικιότητός του, ήθελεν εμπισταυθη ή Κυβέρνησις τού κράτους εις εκείνους εκ τών Ελλήνων, οιτινες έδειύθονταν τόν λαόν καθ' όλον τó διάστημα τής επαναστάσεως, ζ έγνώριζαν έντελώς τά προτερήματα ζ τάς άτελείας τού εθνικού πνεύματος, και προσεί τάς ανάγκαις και τούς πόρους τού τόπου. Οι άνθρωποι ούτοι μεταξύ τών συμβεδοκόντων τού πολυπόνου πολέμου είχαν άποκτήσει μεγίστην πείραν και επιρρόην είναι δε αναντιρρήτον ότι συνθησμένοι πρό πολλού να επιτυχάνουν τά μεγαλήτερα αποτελέσματα διά τών πλέον περιορισμένων μέσων, ήθελον δικαίε με φρόνησιν και οικονομίαν εξ άλλου μέρους δε οι πολιτικοί τής επαναστάσεως άρχηγοί, θεωρούντες τήν εγκλιθρόσιν τής Μοναρχίας ως στέφανον τού έργου, εις τόν όποιόν είχαν άφιερώσει όλην τών τήν ζυήν, ήθελον επιθυμήσει κατά φυσικόν λόγον, ώς τε ό θρόνος να ήναι δημοτικός και ισχυρός καθόσον ήτο δυνατόν. Ούτοι δε οι άνθρωποι ήσαν ικανοί δια μεγάλα έργα. ενώ προσκαλέσασαι αί δυνάμεις εις τήν διοίκησιν τής Ελλάδος ανθρώπους οιτινες

ρίψκοινδυνεύουσιν εις τó κέντρον ενός άγνωστου τόπου και να συστιθώσι ως ειρηνικοί γεωργοί εις μίαν γωνίαν γής αποκτηθείσης φιλική τώ τρόπω, πλήτεται πολύ τήν φαντασίαν τών άφρικανών αποδίδουσιν εις τούς επιχειριστάς γεναιοφροσύνην και μεγίστην δύναμιν. Είς εκ τών ιθαγενών τού όποιου είχαν πωληθη ένδεκα εκ τών παιδών και άλλων πολλά πλησίον συγγενών του, και τού όποιου έπωλείτο ό τελευταίος αδελφός όστις τού έμεινε, ύστερον από τάς πολλάς παρακλήσεις του προς τούς μαύρους εμπόρους τών σκλάβων έλαβε τήν άκόλουθον απόκρισιν. α Δεν γίνεται τίποτε διά τόν αδελφόν σου· διά τί δεν τόν έδαλες εις τó πρώτυπον ύποστατικόν, εις τó άγγλικόν κατάστημα; β Οι λεηλάται, οι Φελλάθαι, τών όποιών τó έργον είναι να περιέρχονται εις τάς μοναξιάς διά να άφαρπάξουν τούς ανθρώπους και να τούς πωλούν ως σκλάβους, δεν έτόλμουσιν να πλησιάσουν εις τόν οικόν τού λευκού ανθρώπου παρά εις πολλά μεγάλην άπόστασιν. Οι φυγάδες σκλάβοι εύρισκον εις τά περίξ εν είδος ασύλου άφ' όπου δεν ήτον φόδος να συλληφθώσι· έκαλλιέργουν τήν γην με μεγίστην προθυμίαν, και εργαζόντο εις τó ύποστατικόν με ημερομισθιον.

άγνωστών και αυτήν τήν γλώσσαν τού τόπου, έπροσπάθησαν κατά φυσικόν λόγον να διατηρήσωσι τήν έξουσίαν των, περιγράφοντες εις τόν νέον πρίγκιπα τήν Ελλάδα ως επικίνδονον ήρπαιετον, και τούς Έλληνας ως άπιστον κοινωνίαν βλαβούρων, συνομνούντων καθ' έκάστην εναντίον πάσης όποιασδήποτε έξουσίας προσκαλέσασαι, λέγομεν, αί δυνάμεις τοιούτους ανθρώπους εις τήν διοίκησιν τής Ελλάδος, έμπόδισαν πάνταν συγκοινωνίαν μεταξύ τού θρόνου και τού έθνους, και έμάκρυναν όλως διόλου τήν αναγεννωμενην Βασιλείαν από τó έθνος, τó όποιόν ήθελε να κυβερνήση. Είναι προφανέστατον άλλοθεν ότι εμπιστευθίσαι αί δυνάμεις τήν ανωτάτην έξουσίαν εις ξένους, οιτινες δεν ήδύναντο ειμή να έμπνεύσωσι μίσση, ως συνήθως συμβαίνει εις όλους τούς άγνώστους τόπους, και οι όποιοι κατά συνέπειαν έπρεπε να ζητήσουν τούς συμβούλους των, τά ύποστηριγματά των, τά όργανά των και τούς πράκτοράς των εις τήν περριόχ των, και μεταξύ εκείνων οιτινες ήθελον ταυτισθη με τά συμφέροντά των δια να συμμερισθώσι τήν τύχην των, αί τρις δυνάμεις έπροσκάλεσαν ούτω τήν άρπαγήν όλων τών θέσεων τών έχουσών επιρρόην και όλων τών δημοσίων ύπουργημάτων εκ μέρους τού ξενικού στοιχείου. Είναι αναντιρρήτον, τέλος, ότι άπό αί δυνάμεις διέταξαν να καθέξη τήν στρατιωτικήν τής Ελλάδος θέσιν σώμα επικουρικόν έλθόν από τόν αυτόν τόπον από τόν όποιόν ήλθον οι τρωαρινοί Κυβερνήται, δεν έπρεπε να εκπληθώσιν άργότερα θεωρούσαι ότι προς βλάβην τών δικαιωμάτων και τών θυσιών τών Ελλήνων, όλοι οι βόημοι ζ αί θέσεις στρατιωτικάι τε και πολιτικάι, προς πωλώντο εις τó ξενικόν στοιχείον, ενώ τó έθνικόν καθίστατο ύποδείστερον, άπεδάλετο, παρηγωνίζετο και άπεκλείετο από τού να λάβη μέρος εις τάς Κυβερνητικάς εργασίας. Έν ενί λόγω είναι αναντιρρήτον ότι μίση ή άπροβλεψία τών τριών δυνάμεων έγέννησε τήν αξιοάκριτον κατάστασιν τών πραγμάτων, διά τήν όποιαν τασούτον συχνά μέμφονται τήν Ελλάδα.

Η διαγωγή τών έναπομεινάντων δια να είπωμεν ούτω εις έκτους ανθρώπων μετά τήν αναχώρησιν τού διευθυντού από τó ύποστατικόν, δεν υπήρξεν άμέτοχος πάντοτε από άμαρτήματα διαφόρου είδους, εκτός εκείνου τού έμπεριού των σκλάβων, έμπεριού εις τó όποιόν κανεις μεταξύ αυτών δεν εύρίθη ύποπτος μετοχής· αλλά πολλοί εκρίθησαν ένοχοι διαφόρων πταισμάτων, και μάλιστα τής άπειθείας. Και δεν ήδύνατο να ύπαρξη άλλως εις ανθρώπους άφθέντας διά να είπωμεν ούτω, χωρίς άρχηγόν, έχοντας άρκετήν δύναμιν, και εύρισκομένους μακράν από τά όμματά των άρχών και τής πολιτισμένης κοινωνίας. Μόλις ταύτα, τó άκόλουθον περιστατικόν δεικνύει άρκετά ότι οι πλείστοι εκ τών ανθρώπων αυτών ήτον αξιο εμπιστοσύνης· όσταίεις διά να έπισκερθη τó κατάστημα αξιωματικός έθεώρη ως πολύ δυνατόν να άφρεθών μόνον εις τήν διακρίσιν των.

Ο Αττάχ, ή βασιλεύς τού Ισδάχ, απέδιδε μέγα σέβας εις τούς γεωργούς οιτινες τού έσυστήθησαν ιδιαίτερος μερά τήν αναχώρησιν των άπομπλοίων, έστελε συχνάκις ανθρώπους διά να έρωτά περί τής υγείας των και περί τών εργασιών των εις τάς όποιάς παρήχε μεγάλας βοηθείαι (άκόλουθη)

δη, χωρίς να αισθάνονται ότι πραγματικώς ή κατάστασις αυτή είναι ιδιόν των έργων.

Χωρίς να κοπιήσῃ τις δύναται να ἐννοήσῃ εύκόλως, ὅπως ἤθελον εἶσθαι αἱ συνέπειαι ενός τοιούτου συστήματος, καὶ μολοντοῦτο, δὲν ἤθελε γίνεαι λόγος περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως, τοῦ τόπου, ἐὰν δὲν ἤθελε προκύψῃ ἡ ἐνεστώσῃ οἰκονομικῇ κρίσει.

Μετὰ τὸ ἔτος 1837, ἐποχὴ καθ' ἣν ὁ νεὺς ἡγεμὼν τῆς Ἑλλάδος ἀνέλαβε τὰς ἡνίκας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐπεριστοιχῆθη ἀπὸ ὑπουργοῦς Ἑλληνας, ἐδιορθώθησαν πολλὰ σφάλματα τοῦ παρελθόντος, ἀφότου ἤρχισε νὰ ἐνεργῇ τὸ ἐθνικὸν στοιχεῖον ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τῶν πραγμάτων. Ἄλλ' ἡ Ἀντιβασιλεία, καὶ ἡ διάδοχος αὐτῆς ἀρχικαγγελία ἐδλάφην καὶ ἐνοχοποίησαν τὸ οἰκονομικὸν μέλλον ἕκαστος δὲ γνωρίζει ὅτι ἀπὸ ὅλα τὰ Κυβερνητικὰ σφάλματα, τὰ πλέον δυσδιόρθωτα εἶναι ὅσα προσβάλλουν τὴν οἰκονομικὴν διευθύνσιν. Αἱ τρεῖς μεγάλαι δυνάμεις δὲν ἐπεριωρίσθησαν εἰς τὸ νὰ ἐμπιστευθῶσι μόνον τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος εἰς χεῖρας μιᾶς ξένης Κυβερνήσεως, ἀλλὰ διέθεσαν προσέτι τὸ τοῦ Ρωσίου δάνειον, τοῦ ποῖον κατὰ τὸ ἔτος 1832 ἐμελλε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πραγματικὸς πόρος τοῦ κράτους, τὸ ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ διοργανισθῇ. Τὸ συμβούλιον τοῦ Λονδίνου πάντοτε χωρὶς νὰ συμβουλευθῇ τὴν Ἑλλάδα ἀπεφάσισε.

1. Αἱ δαπάναι αἱ ἀναγκαῖοιαι διὰ τὴν σύστασιν τῆς νέας Κυβερνήσεως νὰ γίνωσιν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀντὶ νὰ περιορίσῃ τὰς δαπάνας ταύτας, καθύστεν αἱ περιστάσεις τοῦ τόπου ἐσυγχώρουν, τὸ συμβούλιον τοῦ Λονδίνου ἐπροσδιώρισεν 135000 φράγκα δι' ἐτήσιον μισθὸν τοῦ Προέδρου τῆς Ἀντιβασιλείας καὶ 35000 διὰ μισθὸν ἑκάστου τῶν μελῶν αὐτῆς, ἐν ᾧ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ αἱ ὑπουργοὶ δὲν ἔλαβον πώποτε πλέον τῶν 15000 φράγκων ἐτήσιον μισθόν.

2. Ὅλα αἱ δαπάναι τῆς μεταφορᾶς τοῦ ἐπικουρικῶν στρατοῦ διὰ τε τὴν ἀφίξιν καὶ τὴν ἐπιστροφὴν του, καὶ προσέτι αἱ μισθοὶ καὶ ἡ διατροφὴ του διαρκούσης τῆς διαμονῆς του ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ ἐν γένει διὰ τὰ ἐξοδα τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ νὰ γίνωσιν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος.

3. Δώδεκα ἑκατομ. φραγ. νὰ πληρωθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Τουρκίαν πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, διὰ τὰ ἐγκταληθέντα δικαιώματά της ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς καὶ τῆς Εὐβοίας.

Τοιούτοτρόπως ἀνακεφαλαιούντες ὅλα τὰ πῶσα, τὰ ὅποια ἐκ τοῦ δανείου τοῦ Ρωσίου ἐδαπανήθησαν ἀπὸ τὰς τρεῖς δυνάμεις καὶ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν ὁποίαν ἔδωσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ ἔτος 1833, καὶ τὰ ὅποια ἐδαπανήθησαν χωρὶς νὰ ἀφελῶσιν ποσὸς τὸν τόπον, εὐρίσκωμεν.

Ὅτι διὰ τὴν Ἀντιβασιλείαν ἐδαπανήθησαν φρ. 2,500,000

Ὅτι διὰ τὰ βαβαρικὰ στρατεύματα ἐδαπανήθησαν 12,000,000

Ὅτι ἡ Τουρκία ἔλαβε 12,000,000

Ὅτι ἐπληρώθησαν διὰ τόκον καὶ χρεώλυτον 2,000,000

ὅλικὸν ποσὸν φρ. 46,500,000

εἰς τὸ ὅποιν ἐνεσθῆκε 1,000,000

τὸ ὅποιν ἐναντίον τῆς συνθήκης ἐπὶ τῆς ὁποίας βασίζεται ἡ ἐγγυήσις τῶν τριῶν αὐτῶν, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ρωσία ἐκατέστησαν διὰ νὰ πληρωθῶσιν ὅσα εἶχον δώσει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Καποδιστρίου, εὐρίσκωμεν ὅλικὸν ποσὸν ἐκ φράγ. 47,500,000, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἐκπεσθῶσιν ἀπὸ τὸ ποσὸν τῶν φράγκων 50,000,000, τὰ ὅποια ἡ Ἑλλάς ἔλαβε πραγματικῶς ἐκ τοῦ ὀνομαστικῶν δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων, τοῦ ποῖον ἔδωκε πρὸς αὐτὴν ὁ Τραπεζίτης Ρωσίου καὶ ἐγγυήθησαν αἱ τρεῖς δυνάμεις, καὶ ἀνφερόντες τὰ 2 ἑκατομμύρια φράγκων, τὰ ὁποῖα ἐσχάτως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δανείου παρά τῆς Γαλλίας, καὶ τὰ ὅποια μεμεχειρίσθη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὡς κεφάλαιον πρὸς σύστασιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίτης, εὐρίσκωμεν ὅτι αὐτὰ τὰ 2 ἑκατομμύρια μόνον δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς χρησιμεύσαντα ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων ὅτι δὲ ὅλον τὸ λοιπὸν δάνειον ἐχρησίμευσεν εἰς τὸ νὰ θρέψῃ τὰς ὑπερόγκους ἀπικτησίας ἐνὸς ἐπιβλαβοῦς συστήματος, ἀπὸ τὸ ὅποιν ἠλευθερώθη ἡ Ἑλλάς, ἀμα ἠκούσθη ἡ φωνὴ τῆς.

Καθὼς δὲ ἀφῆρα τὰς προσόδους τοῦ κράτους ἀπὸ τὸ ἔτος 1833, μέχρι τοῦ ἔτους 1837 ἕκαστος δύναται νὰ φαντασθῇ ποῖα χρῆσις ἐγένεν εἰς αὐτάς, διαρκούσης μιᾶς κυβερνήσεως δαπανησάσης πλέον τῶν 4 ἑκατομμυρίων φράγκων δι' ἐξοδα μετακινήσεως τοῦ βαβαρικῶν στρατοῦ ἐνταχθῆναι τῶν στρατιωτικῶν τὴν Ἑλλάδα, καὶ προσδιορισάσης ἀνευ δυσκολίας φράγ. 35000 δι' ἀποζημίωσιν τῆς ὁδοπορίας τοῦ κυρίου Κίβελ, τοῦ ἐπανελθόντος εἰς τὴν Βαβαρίαν ἀφοῦ ὑπῆρξε μέλος τῆς ἀντιβασιλείας, ἐνῶ δὲν ἔδωκεν εἰμὴ 6000 φράγκα δι' ἐξοδα τῆς ὁδοπορίας τοῦ κυρίου Μυροκορδάτου ἐνὸς ἐκ τῶν πρωτίτων πολιτικῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἀποσταλέντος ὡς πρέσβους εἰς τὸ Μόναχον. Εἶναι πασίγνωστον ὅτι πρὸ τοῦ ἔτους 1837 εἶχε δαπανηθῇ τὸ τοῦ Ρωσίου δάνειον, ὅλα αἱ ἐτήσιοι προσόδοι, καὶ ἐν νέον δάνειον ἐκ φρ. 5000000 συμφωνηθὲν μετὰ τῆς Βαβαρικῆς Κυβερνήσεως τὸ ἔτος 1836.

Μόνον κατὰ τὸ ἔτος 1837, ἐφάνη ὀριστικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅτι πῦρις ἡ φάσις τῆς ἀποκλειστικῆς ἐπιβροῆς τοῦ ξενικοῦ στοιχείου, καὶ ὅτι τὸ ἐθνικὸν στοιχεῖον ὑψώμενον ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπὸ τὴν τῶν πείνωσιν εἰς τὴν ὁποῖαν ἐκ συστήματος τὸ ἐκράτει ἡ ξενικὴ πολιτικὴ, ἐπροχώρησε βαθμηδὸν πρὸς τὴν παντοδυναμίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἂν καὶ δὲν ἐφθασεν εἰσέτι, αἱ περιστάσεις καὶ ἡ ἐγνωσμένη καλὴ διάθεσις τοῦ βασιλέως, ὑπόσχονται εἰς αὐτὸ ἐποχὴν προσηγγίσεως.

Εἰς μίαν ἀπὸ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις τοῦ βουλευτηρίου τῆς Ἀγγλίας, συνέπεσε νὰ γένη ἐκ μέρους τοῦ σίρ Ροβέρτου Πηλ, μίαν διακοίνωσιν, ἀναγομένη εἰς τὸ περὶ δανείου τῆς Ἑλλάδος ζήτημα.

Ὁ ὑπουργὸς αὗτος ἐπεχείρησε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αἱ τρεῖς δυνάμεις, ἡ Ἀγγλία, ἡ Ρωσία καὶ ἡ Γαλλία εἶναι σύμφωνοι διὰ νὰ ἀφήσωσιν εἰς τὸ εἶδος τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν εἰς τοὺς ἰδίους της πόρους, διότι τὸ συμφωνητικὸν εὐρίσκειται, κατὰ τινὰ τρόπον, παραδιασμένον ἕνεκα τῆς μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐν αὐτῷ ὑποχρεώσεων.

Ἐν τῷ αὐτῷ φαίνεται ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον κλίνει νὰ παραχωρήσῃ σύντομον τινὰ προθεσμίαν πρὶν ἢ ἀποφασίσῃ ὀριστικῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως.

— Εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς 29 Μαΐου ὁ Κ. Κοχρόν, κατὰ παράκλησιν τοῦ σίρ Ροβέρτου Πηλ, συγκατατίθεται νὰ ἀναβάλῃ δι' ἄλλου συνεδρίασιν μίαν πρότασιν τὴν ὁποίαν ἤθελε νὰ κάμῃ διὰ νὰ παρυσιασθῶσι τινὰ ἔγγραφα ἀφορῶντα τὰς δλωματικὰς μετὰ τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος σχέσεις.

Ὁ Λόρδος Παλμερστον, μετὰ τὴν ὁποίαν ἔκαμε παρατήρησιν ὅτι ἡ πρότασις αὕτη τοῦ Κ. Κοχρόν ἦτον σπουδαία, ζήτη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τινὰς ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν αἰτιῶν αἰτίας ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν κατάστασιν νὰ παραδιασθῇ τὰ ἀρχαία τῆς συνθήκης, δυνάμει τῆς ὁποίας αὕτη ὑπερσοῦτο νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τοὺς προσόδους της τὸν τόκον τοῦ Ἀγγλικῶν δανείου.

Ὁ σίρ Ροβέρτος Πηλ ἀπεκρίθη ἄγρῳ ἂν αἱ ἐξηγήσεις τὰς ὁποίας δυνάμει νὰ δώσω θέλουν εἶσθαι εὐχάριτοι ἢ ὄχι δι' ὅσον εἶναι ὀφειλόμενα, εἶναι ὅτι ἡ Ἑλλάς, μὴ ἐπληρώσασα τὴν ὑπόσχεσιν της κατὰ τὴν συμφωνίαν της ἐπερὶ εἰς νίαν θέσιν τὴν βουλὴν διὰ νὰ σκεφθῇ περὶ αὐτῆς. Ἡμεῖς ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν κυβερνήσιν ἐξηγήσεις περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ της, ὁποίας δὲν δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ ἕνα τόπον πιστὸν εἰς τὰς ὑποσχέσεις του. Εἶπον ἔσχάτως ὅτι αἱ τρεῖς δυνάμεις αἰτίαι ἐπεμβῆκαν εἰς αὐτὴν τὴν ὑποχρῶσιν, συνήλθον, καὶ μετὰ τινὰ ὁμόφωνον ἀπόφασιν, ἔγενε μίαν κοινὴν πρῶσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβερνήσιν. Ζητεῖται ἀπ' αὐτὴν νὰ κάμῃ τρόπον διὰ νὰ εὐρεθῇ εἰς κατάστασιν νὰ πληρωθῇ τὸ δάνειον ἀπὸ τοὺς ἰδικούς της πόρους, καὶ νὰ ἀποζημιώσῃ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς ἄλλας δυνάμεις διὰ τὴν προσωρινὴν αὐτὴν παράσασιν τῆς συνθήκης. Ἀκόμη δὲν ἠδυνήθημεν νὰ λάβωμεν ἀπάντησιν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ἐν τούτῳ, ἠθελήσαμεν νὰ παραχωρήσωμεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβερνήσιν μίαν τινὰ ἀναβολὴν, προσπαθούντες νὰ συμβιβασωμεν τὰ πράγματα μετὰ τὸ συμφέρον καὶ τὴν ἡξιοπρέπειαν τῆς μοναρχίας αὐτῆς.

Ἄμα λάβωμεν, ἀπάντησιν καὶ ὅταν μάθωμεν ὀριστικῶς τὴν τῆς διαγωγῆς τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ παραδεχθῇ ἡ Ἑλληνικὴ κυβερνήσις, θέλωμεν καθυποτάλλει εἰς τὴν βουλὴν ὅλας τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας θέλωμεν λάβει. Ἡ βουλὴ θέλει ἐννοήσῃ ὅτι κατὰ τὰ ληφθέντα ὁμόφωνως ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, τὴν Ρωσίαν καὶ τὴν Γαλλίαν μέτρα, εἶναι πρέπειον νὰ περιμεινώμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κοινωποίησεως ὡς μας' τοῦτο εἶπον χωρὶς νὰ ἔχω σκοπὸν νὰ προσεγγίσω καμμίαν βλάβην εἰς τὸ φυσικὸν δικαίον τὸ ὅποιν ἔχει ἡ βουλὴ διὰ νὰ γνωρίζῃ ζητήματα ἀφορῶντα τὴν οἰκονομίαν. Καθ' ὅσον ἀφῆρα τὰ πρῶτα ὅπλα, δὲν βλέπω κατεῖν ἀποπῶν νὰ κατὰθέσω ἐπὶ τοῦ γραφείου τῆς βουλῆς ἕκείνα τὰ ὅποια διαπραγματεύονται περὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐκτὸς τῶν οἰκονομικῶν προτάσεων. Θέλω τὰ κοινωποίησιν ὅτι μάθω τὸ ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα.

— Ὁ Συναγματικὸς περιέχει τὸ ἀκόλουθον. — Βεβαιώσεται ὅτι ἡ κυβερνήσις ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Κίαν εἰδήσεις ἐξ ᾧ εἰλάζεται ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ σκοπεῖ νὰ δώσῃ κατ' εὐθείαν τὴν ἐλευθέραν εἰσόδον εἰς τὸ κράτος τοῦ

πρός τους Γάλλους, ως έδωκε και εις τους Άγγλους.

Κατά συνέπειαν τής ειδήσεως αυτής, μία μοίρα ναυτική θέλει αποσταλή εις τα παράλια εκείνα· αυτή θέλει διοικησθαι, ως λέγεται, από ένα αντιναύαρχον, το όποιον υποθέτει ότι αυτή ή μοίρα θέλει σύγκεισθαι από πολλές φρεγάτας και άλλα πολεμικά πλοία.

Η αποστολή αυτή θέλει εϊσθαι πολλά συντελεστική εις τους σκοπούς των βιομηχανών Γάλλων, θέλουν δύνασθαι να τεθώσι εύτόλμως εις τας κερδοσκοκίας των, διότι ή Κίνα θέλει ανοιχθή θετικώς, και το εμπόριόν των θέλει υπερασπίσθαι από ανάλογον δύναμιν.

— Γράφουν από Πρεσβούργον, την 10 Μαΐου. — Οκτώ προτάσεις καθυπεβλήθησαν από την Α. Μ. τον αυτοκράτορα εις την Ούγγρικην δίαιταν· δηλ. 1. αναθεώρησις των έργων τής τελευταίας συνεδριάσεως επί του ποινικού κώδικος, κανονισμός των ήδων, τροφή του στρατού. 2. μέτρα ληφθησόμενα δια να προλαμβάνωνται αι ταραχαί εις τα συνεδρια ένεκα των έκλογών. 3. να δοθή δίκαιον εις τα παράπονα των βασιλικών πόλεων αιτινες επί καλούνται τήν μετοχήν τής νομοθεσίας, πριν μάλιστα γίνη παραδεκτός ως προς το τουριστικός νόμος. 4. να δοθή έμφύχως εις το εμπόριον. 5. να τροποποιηθούν οι νόμοι άσφώντες την δημόσιον πίστιν. 6. να συστηθή τράπεζα πιστωτική δια τους ιδιοκτήτας ακινήτων κτημάτων. 7. κατάργησις των άμισθων καταλυμάτων παραχωρηθέντων εις τους αντίπρωσώπους του Πρεσβούργου. 8. να συστηθή ισότης των θρησκείων έμπροσθεν του νόμου.

— Γράφον από Παρίσι εις την έφημερίδα του Αυσούργου τής 25 Μαΐου, = Είναι φόβος μήν ήθελε γινήσει περιπλοκάς σπουδαίας το περι Σερβίας ζήτημα, εξ αιτίας του ότι κατά τας εκ Κωνσταντινουπόλεως ειδήσεις, ή Όθωμανική Πόρτα δέν θέλει επιτύχει παρά πολλά δυσκόλως την προαιρετικήν πραίτησιν του πρίγκιπος Άλεξάνδρου. ο Κ. Γουζζώτος ήρώτησε κατά συνέπειαν τον πρέσβυν τής Ρωσίας ποια μέτρα νομίζει ότι θέλει λαβει ή κυβέρνηση του εις την περίστασιν καθ' ήν ο πρίγκιψ Άλεξάνδρος ήθελε επιμένει να υποστηρίξη τα δικαιώματά του με τα όπλα εις χείρας. Ο Κ. δε Κισελέφ, ως λέγεται, απεκρίθη ότι ή Ρωσική κυβέρνηση δέν είχε παντελώς σκοπόν να έμποδίση τον πρίγκιπα Άλεξάνδρον από το να παρυσιασθής ως υποψήφιος εις την ήγεμονίαν τής Σερβίας, και το τουτο κατά την ζήτησιν του σουλτάνου, και ότι ο πρίγκιψ δέν θέλει διατάσει να αποδείξη νόμιμον την έκλογήν του άμα μάθει ότι ή Ρωσία δέν έχει σκοπόν να τον εναντιωθή ως προς το τουτο.

Ο Κ. δε Κισσενέφ δέν έπρόσθεσε τίποτε άλλο, ειπών ότι δέν έχει οδηγίας. Το μυστικοσυμβούλιον των Κεραμικών εύρε την άπόκρισιν εύχάριστον, και διέταξε τον Κ. δε Βουρκενίυ να πρατηρή τα πάντα, αλλά να μήν ενεργηση τίποτε χωρίς προηγουμένως να λάβη οδηγίας.

— Γράφουν από Κωνσταντινούπολιν, 7 Μαΐου εις τον Μόρνινγκ—Κρονικλ. — Φήμη διεδώθη εις το διπλωματικόν σώμα ότι μεγάλας άταξίας ήκολούθησαν εις την Σερβίαν, ότι ή βουλή ήτις δέν έρωτήθη επί τής δεθείσεως εις

την Όθωμανικήν Πόρταν άπαντήσεως γενηθείσης με ύποτακτικήν φράσιν, να έπροσκάλεσε τον λαόν εις τα όπλα και διεκοίνωσεν ότι έμελλε να υπερασπισθής τας ελευθερίας του τόπου, αν ο πρίγκιψ Άλεξάνδρος και οι ύπουργοί του ήθελον αφήσει την πατρίδα. Η ειδήσις αυτή έφθασε σήμεραν το πρωί, οι αντιπρόσωποι των Σέρβων δέν έλαβον άκομή καμμίαν επίσημον πληροφορίαν. Θελωμεν εϊδει όσον ούπω αν το κίνημα τουτο είναι εκούσιον, ή διηγέρθη από την Ρωσίαν δια να αποδείξη εις την Εύρώπην ότι ο λαός τής Σερβίας δέν έρωτήθη εις την έκλογήν του ήγεμόνος.

— Την παρελθούσαν κυριακήν ήτοι την 6 τριχόντος προς το έσπέρας έφθασεν ένταυθο προερχόμενον από τον Πειραιά το Γαλλικόν Δικροτον ο Ακαμαπος, διοικούμενον από τον κλαίραχον Ρολάνδον, και έχον ναύτας περι τους 870 έφερε δε και τον ύπαναρχον Παρσεβάλ και έσυνοδεύετο με το άτμόπλουον Λαβουαζιέ, καθώς και την κορβέταν Δελιζάντε, ήτις έφθασε την έπειούσαν, Την 7. ο δικροτής, οι δύο Δήμαρχοι, τής Σύρου και τής Έρμουπόλεως, ο Λιμεναρχης και ο Τγειονόμος έκαμον την εις το πλοϊον άνήκουσαν έπίσκεψιν του ύπαναρχου, ζετις τους υπεδέχθη φιλοφρόνως, περι το έσπέρας έξήλθε προς περίπατον κατά την Τερψιθέαν. Την 8. έδέχθη και την έπίσκεψιν των δύο δυτικών Έπισκόπων, του Κ. Μαρξ Βλαγκή και του Κ. Γ. Άλμπέρτη Χθές πρωί ανεχώρησε δια Σμύρνην.

— Έφθασεν ένταυθα ο νέος Μοίραρχός μας Κ. Μοράντης, όστις χθές ανέλαβε τα χρέη του. Έλπίζομεν, κατά την κοινήν φήμην και κατά τους γνωρίσαντας ουτόν εκ του πλησίον, να φανή ουχ ήτιον του προκατόχου του αξίως τής εμπιστοσύνης του κοινού και να διατηρήη προσηκόντως την ασφάλειαν και ήσυχίαν τής πόλεως, ήτις ύπόκειται συχνάκις εις πειρασμούς δια την συχνήν πληθύν των ξένων ναυτών, διαφόρων τόπων και χαρκτηρών. Ο Κ. Μοράντης, καθ' όσον πληροφορούμεθα, έφθρη πάντοτε εύνοϊκώς προς τους πολίτας και έξεπλήρωσε άνηκόντως τα χρέη του εις τας πόλεις όπου διετέλεσε ύπηρετών επαξίως.

— Την 6 τριχόντος ήμέραν Κυριακήν έγεινεν ή έναρξις των δημοσίων εξετάσεων εις το ένταυθα Γυμνάσιόν μας, όπου παρευρέθη πλήθος λαού πολύ μετά του Κ. Διοικητού και του Κ. Δημάρχου μας. Μετά την τελετήν γεννηθεισαν εις την αίθουσαν, ο Κ. Γυμνασιάρχης έξεφώνησε λόγον αξιόλογον και πολλά περιεργον, εις το τέλος του όποιου εξέφώνησαν οι μαθηταί διάφορα γυμνάσματα πολλά εκ των όποιων έδόθησαν και εις τον τύπον. Λυπούμεθα μή όντες εις κείρον να καταχωρήσωμεν τον λόγον του Κ. Γ. Γυμνασιάρχου μας, όστις ήδη εύρίσκειται υπό τα πιεστήρια· εις το έπομελον έλπίζομεν να εύχαριστήσωμεν την περιεργειαν των αναγνωστών μας.

— Άς μή καυχώνται οι Κωνσταντινουπολίται ότι μόνοι έχουν το πρατέριμα να κατασκευάζουν καμηνιδια των καπνοσυρίγγων (λουλαδες)· προ ήμερών έσυστήθη ένταυθα έργαστάσιον παρά του Κ. Χριστοφόρου Κουτσοδόντη, όπου κατασκευάζονται αξιολογα καμηνιδια και άπαράλλακτα με τα τής Κωνσταντινουπόλεως το χόμα ανεκαλύφθη εις το άπειναντι τής νήσου μας νησιδιον όπου ύπάρχει ο φάρος άντικρυ του λιμενος.

— Πληροφορούμεθα ότι ο έπί των αρχαιοτήτων έφορος Κ. Βαλέττας καταγίνεται ένθαβρύνων πολλούς δια να συνδράμωσι εις τας μελετωμένους να γένωσιν άνασκαφάς κατά το μέρος όπου εύρέθησαν λείψανα αρχαία του άσφαλιου Ποσειδώνος· και δέν διαταξόμεν ότι δια τής ενθέρωτος προς την αξιέπαινον ταύτην έπιχείρισιν προτροπής του και επί κεφαλής των φιλοκαλων οφεινες φαινοταται πρόθυμοι να τον συντρέξωσι, θέλει δινηθή να ανακαλύψη αξιόλογα πράγματα τής αρχαιότητος, εκ των όποϊων εύμοιρι, ως πληροφορούμεθα από πολλούς και ή νησος μας, αν και φάνεται από τας άλλεπλληλους καταδρομάς του μεταϊανος εις τους οφθαλμούς του περιηγητου έρμος και κατάξηρος.

— Περιηγητής τις, κάμνων έπιθεώρησιν των διαφόρων τρόπων τής τροφής διαφόρων λαών, θεσπισι ότι οι Κινέζοι είναι άξιον παρά πάν άλλο έθνος να λάβουν το άθλον τής έγκρατείας. Τρία μικρά φυάκια (φυζάνια) τέ, μία δραχέ (φουκτα) όρυζίου, όλιγχ βουφή ματζ καπνού ναρκωτικού, ίδου πάν ό,τι εις εύγειν τού Πακίνου ή του Καντόν, λαμάνει εις τας εικαστιέστρας ώρας. Καθ' όσον άφορα το όρυζιον, τουτο δέν τρώγεται με το κοχλιάρην λαμβάνεται κατα σπυριον, δια να έπυμεν ουτω, με το μέσον ενός όβελου μιάς γραμίδος (πένας) κάχους· δαν εις Ευρωπαιος είναι πολλά επιτήδειος, και έχει κάποιαν εκάνότητα, δύναται να επιτύχη να βάλη εις το σόμα του δύο ή τρις σπυρια όρυζίου εις διάστημα είκοσι λεπτιών. Καθόσον δέ άφορα τον άπλουον όχλον, ουτος δυσκολεύεται εις όλιγώτερην εις την τροφήν· άκει να ύπάρχουν πάντα εις την αγοράν σκύλοι και γάτοι· αυτών το κρέας είναι δι αυτούς το καλύτερον.

Άποϊ τινές τρώγουν γήν, και ο Κ. δε Κουμβόλδος διακοίνωσε διάφορα περιεργα δια τας συνηθείας των Όττωμάκων· ουτοι είναι ένδοξοι διασπαρμένοι παρά τον Όρεγονήν· δι αυτους το καλύτερον εις τον κόσμον φαγητόν είναι εν είδος άργιλου παχείας και λιπαράς, την όποιαν εύρίσκουν επί των όχθων του γιγαντιαίου ποταμού των· εξ αυτης κάμνουν μεγάλας σπαίρας, τας έψήνουν εις μικράν πυριν, και τας φυλάττουν ως θησαυρόν άνεκτίμητον. Όταν ρίπτουν εις εν άγγειον με νερόν τινάς φούρτες εξ αυτης τής παραδόξου τροφής ή γενομένη εκ τουτου λάσπη κάμνει την τιμήν και την δοξην του συμποσίου παρά τοις Όττωμάκω. Οι πλέον λιχμαργοι προσθέτουν εις το συμπόσιον ένιοτε μίαν ή δύο μεγάλας σαύρας (θερβερίτζας).

Ός προς τους άνωρωποφύτους, εις Ιεραπόστολος διηγείται ότι οι κανιόβαλοι (άγιοι τής Αμερικης), δέν ήθελον να αφήσουν τους αιχμαλώτους των να βαπτισθούν πριν τους φάγουν δια τον φόβον μήν ήθελε καταστήσει αυτούς το βάπτισμα άνόστους. άλλ' ως προς την άνωρωποφάγιν κανέν άλλο πράγμα δέν δύναται να παρακληθή με το ακόλουθον, το όποιον ίδομεν εις μίαν εκ των έφημερίδων καταχωρημένον. Όταν εις Ανζικάνος θελη να όσση εις τον Βασιλέα του δείγματα μεγίστης άφοσιώσεως, παχύνεται, προσκαλει και τον θανατώνουν, τον ψήνουν, και τον παρασκευάζουν δια την τράπεζαν του Βασιλέως. Την έπειούσαν ο βασιλεύς λέγει εις τον υϊόν του αλικού, τον όποιον έφαγα· ε έφαγα τον πατέρα σου ήτον πολλά νόστιμος, τρυφερός και καλώς παρασκευασμένος. Και ή οικογένεια του θανατοθέντος ύπεριφανεύεται δια την τοιαύτην τιμήν και ευτυχίαν. Ο Ανζικάνος μινάρχης άρου φάγη κανένα σωματοφάλακα, θαλασπόλον του ή κανένα προθυπουργόν του υπάγει να πλαγιάση, και ο υϊνος του είναι τότε ο πλέον ήσυχώτερος.